

[Pia Kjærsgaard]

sætte, som forslagsstillerne skriver, men jeg ved, hvad der ville ske, hvis regeringen ikke sad på taburetterne. Så ville Danmark være under ægte socialistisk pres, og kommunisternes forlængede arm, også kaldet Fælles Kurs, ville juble over denne udvikling.

Den udvikling ønsker jeg naturligvis ikke som antisocialist at tage del i, og derfor må jeg konstatere, at det er bedre med en halv rød regering end en hel rød regering.

Jeg må da indrømme, at vi en gang imellem i Fremskridtspartiet diskuterer, om Socialdemokratiet ville få så meget af sin politik igennem, hvis den selv havde regeringsmagten; den slags diskuterer vi temmelig ofte i Fremskridtspartiets folketingsgruppe.

Den nuværende regering mener vi ikke er forfærdelig meget at råbe hurra for. Der er ikke nogen tvivl om, at den ikke evner at gøre noget effektivt ved dansk økonomi. De første år kunne regeringen kaste skylden for den elendige økonomi over på den tidligere regering, men efterhånden som årene er gået, må det være klart for de fleste, at denne regering ikke adskiller sig nævneværdigt fra, hvad vi hidtil har set socialdemokratiske regeringer præstere.

Regeringen har haft en fast og urimelig måde at køre sin økonomiske politik på, og det er kort og godt at skruer skatter og afgifter i vejret år efter år. Tanker om at skære i de offentlige budgetter for at kunne sænke skatterne har faktisk været utænkelige for regeringen. Man har ikke evnet nytænkning, men højst talt om at lægge låg på udgifterne. Så snart der er en enkelt utilfreds fremskridtsvælger eller en anden fornuftsborger, der udtrykker utilfredshed med de høje skatter, træder Ministeriet for Økonomisk Samordning til og slår vedkommende verbalt oven i hovedet. I har selv bedt om et offentligt system af den størrelse, hedder det. I har selv krævet ind, undskyldes der med fra Danmarks mest overflødige ministerium. At det er svage politikere i en svag regering, kan der overhovedet ikke være tale om. Man gør bare, hvad folket kræver. Fantastisk dårlig argumentation, for det er handlekraftige folk, vi har brug for, og ikke nikkedukker, der ikke tør handle, som den alvorlige økonomiske situation kræver.

Vi har i den seneste tid kunnet læse, at eksperter udtaler, at vi inden for fem år vil blive sat under administration. Vi har også kunnet læse,

at statsministeren mener, at den slags bør vi selv klare, og deri er jeg naturligvis meget enig med statsministeren, men jeg må indrømme, at på den måde regeringen handler, har jeg nu nok tvivl om, om ikke vi bliver sat under administration. Det er i øvrigt det, Fremskridtspartiet har sagt i mange år, men som man ikke rigtig har villet høre på. Jeg håber efter de udtalelser, der er kommet i den senere tid, at man tager mere alvorligt fat på problemet.

Jeg ved ikke, om det er regeringens evne, der mangler. Det ved jeg fortsat ikke, men efter så mange år uden bedring af dansk økonomi får man en gang imellem sine bange anelser bekræftet.

Jeg tror som sagt ikke, at regeringen er i stand til at sandsynliggøre sin evne til at fortsætte. Det er resultaterne for svage til, eller også er de helt udeblevet. I dette land, hvor de negative økonomiske verdensrekorder florerer, har vi bare det uheld, at der ikke er et bedre alternativ til regeringen, men der er klart et bedre alternativ til, hvor regeringen finder sit flertal. Vi har i Fremskridtspartiet mange, mange gange opfordret til samarbejde. Det vil jeg heller ikke undlade at gøre i dag, og jeg vil fortsat appellere til Det Radikale Venstre om at lade være med at opfordre regeringen til at finde flertal med Socialdemokratiet, men i stedet finde flertal med Fremskridtspartiet og Det Radikale Venstre.

Vi må således klare os med det næstbedste i øjeblikket og glæde os over, at Danmark først vil være under fuld udenlandsk administration om fem år. Under en socialistisk regering var der nok kun gået tre år.

Nej, regeringen har virkelig ikke evnet at klare de alvorlige økonomiske problemer. Regeringen har forøget problemerne i stedet for. Nu rasler man igen med raslebøssen til betaling for sygdom. Det er en ny og helt uacceptabel ekstraskat for at styre vores sundhedsvæsen. Her vil jeg godt have statsministeren til at bekræfte eller afkræfte, om denne regering kan tænkes at ville følge visse borgerlige politikere bl.a. fra Venstre. Jeg vil nævne fru Britta Schall Holberg, som i går i dagbladet B.T. havde skrevet en artikel, hvor hun ønsker betaling indført for behandling på vore sygehuse. Her må jeg sige fra. Hvis det er dér, regeringen mener man kan appellere til Fremskridtspartiet, må regeringen tro om igen.